

عنوان مقاله:

بازشناسی مفهوم رنگ در معماری ادیان (بررسی نمونه موردی دین اسلام و مسیحیت)

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری ایرانی، اسلامی (سیمای دیروز چشم انداز فردا) (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سارا صاغر - کارشناسی ارشد مهندسی معماری، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

المیرا معتمدی - کارشناسی ارشد مهندسی معماری، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

در تمام ادوار تاریخ بشر انسان خود را با رنگ همراه کرده است. زیرا جهانی بدون رنگ در نظر ما مرده جلوه می کند. از نظر ایتن رنگ خود زندگی است و مفهوم آن به همان گستردگی مفهوم زندگی است. به گفته ی تئوگیمبل نویسنده مشهور در قسمتی از کتابش به نام شکل، صوت، رنگ و شفا این چنین می گوید: در آغاز پیدایش، ظلمات حکمفرما بود و از این ظلمات نور سر برآورد. نور و تاریکی، رقص آفرینش را به پایکوبی برخاستند و بدین گونه رنگ های طیف متولد گردیدند. در میان ادیان، اسلام و مسیحیت توجه بیشتری به مقوله هنر دینی و مبانی سمبولیک آن معطوف داشته اند و بروز آن در معماری مذهبی هر یک نیز قابل مشاهده است. رنگ در هنر اسلام و به خصوص در نگارگری ایرانی عنصری بسیار مهم و تأثیر گذار محسوب می شود. در کلیساهای گوتیک، اوج تجلی نور و رنگ و رمزپردازی آنها در آیین مسیحی دیده می شود. بنابراین در این پژوهش سعی بر آن بوده است مفهوم رنگ در معماری ادیان اسلام و مسیحیت مورد بررسی قرار گیرد. رنگ به عنوان یکی از شاخصه های نمادین در فرهنگ و هنر هر تمدن جایگاهی خاص یافته است. انتخاب رنگ پوشش در معماری فضاها به مواردی چون مکان جغرافیایی، پیشینه فرهنگی، مذهب و... بستگی دارد. همانطور که دیده میشود، در شیشه های منقوش درون کلیسا، رنگ آبی نشان آسمان و پاکی و لکه های قرمز نشانه خون مسیح به حساب می آمدند. در مساجد، رنگها به ویژه آبی فیروزه ای که در سرتاسر فضاها به چشم می آید. برای مسلمانان نمادی از آرامش، تعریف آسمان و فضای روحانی و ملکوتی است.

کلمات کلیدی:

رنگ، اسلام، مسیحیت، معماری مساجد، معماری کلیساها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/471246>

